

GRUP: B
MODALITAT: PROSA
TÍTOL: MASCLISME
PSEUDÒNIM: CHARLOTTE

MASCLISME

Hi havia una vegada una noia que es deia Martina. Ella tenia 16 anys, era morena i amb els ulls com el mar. Anava a l'institut Campeny, a Mataró. No obstant, ella era de Cabrils. Tenia un grup d'amigues, entre elles la seva millor amiga, la Lucia. Ella tenia el cabell negre i els ulls de color cafè, era un amor de nena, molt afectuosa i pacífica.

Per començar, era un dijous al matí, per ser més específics, eren les 7:00h.

En primer lloc, la Martina es va despertar, tot i que s'ha de dir que li va costar, perquè s'havia passat la nit abans estudiant fins a les dotze.

En segon lloc, es va vestir i, tot seguit, va baixar al menjador, on ja li esperava l'esmorzar que li havia preparat la seva mare abans de marxar a treballar.

En tercer lloc, va pentinar-se i va rentar-se les dents.

Per últim, va agafar la motxilla i se'n va anar fins a l'escola, que, per sort, no li agafava massa lluny.

Al matí va tenir francès i educació física. Seguidament, ja era l'hora del pati. La Martina i les seves amigues van seure en un dels bancs que hi havia a la pista per parlar. Van parlar de diversos temes, i així passava la setmana fins arribar a divendres. Els divendres era el dia dels adolescents, perquè era quan la gent sortia de festa. La Martina va proposar, abans de decidir on anirien, d'anar i tornar amb el tren. Finalment, van decidir d'anar a "Cocoa". Les seves amigues van estar d'acord en tornar en tren, no obstant, la Lucia va dir que la seva mare les podria portar a ella i a la Martina, la seva millor amiga, i així no caldria agafar transport.

Van passar els dies i va arribar divendres.

La Martina, com cada dia de la setmana, va fer el mateix... es va despertar, es va vestir, etc. En trobar-se un altre cop al pati, tant les seves amigues com ella se les veia molt emocionades ja que havia arribat el dia tan esperat.

Pel matí, van fer classe normal i, al tornar a casa, van estar parlant per whatsapp sobre què es posarien. A la tarda, la Martina va estar amb el mòbil fins a les sis de la tarda que se'n va anar a

GRUP: B

MODALITAT: PROSA

TÍTOL: MASCLISME

PSEUDÒNIM: CHARLOTTE

l'acadèmia d'anglès. Pels volts de les deu va sopar i, a un quart d'onze, va preparar-se i se'n va anar a casa de la Lucia per tal d'arribar a dos, l'hora en què havien quedat.

Li faltava maquillar-se així que, quan hi va arribar, ho va fer.

Ara sí, un cop llestes, se'n van anar. La mare de la Lucia i elles van baixar al pàrquing a buscar el cotxe. En un moment donat, mentre estaven al vehicle, la Lucia li va demanar a la seva mare si podia connectar el seu mòbil per posar la llista de "Cocoa" i, com deien elles, anar "escalfant". Ella els hi va dir que sí. Finalment, van estar tot el camí, fins que van arribar, cantant.

Un cop van arribar, van veure a les seves amigues fent cua, així que s'hi van afegir. La Martina no acostumava a fixar-se en la gent que tenia davant o darrere, però, per alguna raó, aquell dia ho va fer.

Davant hi havia un grup de nois bastant atractius, no obstant, ella es va fixar en un en concret. Però al cap d'un minut va tornar a parlar amb la seva amigues i, tot i que ella no es va donar compte, ell també es va fixar en ella, i sí, només en ella.

Tot seguit, van entrar a la discoteca. Com tothom va fer, van començar a ballar. La Lucia va tenir molta sort, aquell dia tocava que llencessin polseres de goma amb el logo de la discoteca, i ella va aconseguir-ne una. La Martina sempre havia volgut una d'aquelles polseres i, com que la Lucia ho sabia, va decidir regalar-li.

En un moment donat d'aquella fantàstica nit, mentre el cos de la Martina ballava al ritme de la música, va xocar amb un noi. Havia begut una mica, llavors, va trigar uns segons en reconèixer qui era aquell adolescent. Finalment, un cop se li va aclarir la vista, va recordar que era el noi amb qui havia coincidit a la cua de l'entrada. Ell també la va reconèixer. Tots pensareu què bé, va ser un xoc normal d'aquells que passant, però, després segueixes la teva vida. Doncs bé, no va ser així, es van quedar una estona mirant-se als ulls sense saber què fer, fins que el noi, veient que la Martina estava bloquejada (segurament pels nervis del moment) va decidir fer el "primer pas"... Li va preguntar si estava bé, ja que era un noi bastant fort i li podria haver fet mal en el xoc. Ella li va contestar una mica incòmode que sí, en realitat sí li feia mal el braç, però, no va voler dir-ho. Tot seguit, li va dir que les seves amigues

GRUP: B
MODALITAT: PROSA
TÍTOL: MASCLISME
PSEUDÒNIM: CHARLOTTE

s'havien anat i no les trobava, la qual cosa era veritat. Aleshores el primer pensament del noi va ser ajudar-la, però tot seguit li va venir un altre pensament al cap, que era marxar tots dos...

En proposar-li, la Martina no va dubtar ni un segon en marxar amb ell. De fet, no va pensar en què, poc temps després, la seva vida faria un tomb de 180°. Però bé, encara no hem arribat a aquella part.

Se'n van anar a un bar que hi havia a prop i van estar parlant una estona, i podríem dir que aquella nit va ser la seva primera cita. Van estar parlant del que els hi agradava, dels seus hobbies, de les seves pel·lícules preferides, etc. A ella li va semblar un bon noi. La Martina no va beure res d'alcohol perquè era una nena molt responsable i sabia que havia de tornar a casa, i que una estona abans, a la discoteca, ja havia begut prou.

Mentre xerraven i xerraven, a la Martina li va començar a sonar el telèfon. Era la Lucia, estava preocupada per ella. No sabia on estava ni on s'havia anat, a més a més, havien de tornar totes juntes. La Martina va demanar-li que es tranquil·litzés, que estava bé, que només havia sortit amb un noi a prendre una coca-cola.

Ella li va dir que d'acord, que l'estaven esperant a l'estació. En acabar la conversa, la Martina va anar caminant fins a l'estació que, per sort, no li agafava massa lluny. Van tornar totes cap a casa. La Martina estava molt contenta però, a la vegada, molt cansada ja que era bastant tard.

A l'entrar a casa, va comprovar si els seus pares estaven dormint i, tot seguit, va entrar a la seva habitació, es va posar un roba còmode, ja que no li agradaven els pijames, i se'n va anar a dormir.

Ja era dissabte al matí quan la Martina es va despertar. Estava molt cansada ja que s'havia anat a dormir molt tard. Abans de sortir al menjador va engegar el mòbil, per veure si tenia algun missatge. Efectivament en tenia un, era un número sense registrar, va obrir el missatge i va poder comprovar que qui li escrivia era el noi de la festa.

Un calfred li va recórrer per tot el cos, una sensació que li indicava que estava enamorada. No va dubtar un moment i li va contestar.

GRUP: B
MODALITAT: PROSA
TÍTOL: MASCLISME
PSEUDÒNIM: CHARLOTTE

Van estar parlant per videoconferència 4 hores! Al final van decidir de quedar aquella mateixa tarda. La Martina va preparar-se el dinar, ho va fer ella sola perquè els seus pares tenien una feina molt important en una empresa, llavors, es passaven el dia treballant, es va fer un entrepà ja que tenia pressa. A l'acabar de dinar, es va posar una samarreta rosa fúcsia bàsica amb uns pantalons curts texans.

Seguidament, va agafar les claus de casa, va enviar-li un missatge als seus pares i se'n va anar.

Havien quedat a un bar. Un cop va arribar, va veure que ell ja estava allà, per cert, ell es deia Nil. La Martina va començar a posar-se nerviosa, però, va esperar-se un segons a calmar-se i, un cop aconseguit, va anar cap a la taula.

Es van fer dos petons i van tornar a seure. Com el dia abans, van estar parlant sobre coses d'ells per conèixer-se millor. Com la Martina ni el Nil tenien exàmens, van estar podent quedar varies setmanes seguides. Finalment, es van fer parella. Quedaven cada setmana, s'estimaven moltíssim.

Un bon dia, en què tots dos estaven estirats al sofà, van escoltar com el telèfon de la Martina vibrava...algú li estava trucant. En Nil era molt gelós. De fet, ja havien tingut alguna situació una mica desagradable per aquesta raó, però la Martina tampoc li donava molta importància. Tenia clar que això passava perquè estava enamoratíssim d'ella. Doncs bé, en Nil va agafar el telèfon i en veure que el nom que sortia era el d'un noi va començar a cridar demanant-li explicacions. Exigia que el bloquegés, que no volia que parlés amb cap noi...que ell mai ho faria amb una altra noia que no fos ella....Ella ja sabia com era en Nil, però mai havia tingut una reacció així. La Martina li va dir que es calmes, que només era el seu millor amic.

Ell no li va fer cas. Al final van tornar a estar bé, es van oblidar del tema i el Nil no va tornar a tenir cap reacció com aquella. Estaven bé. Ell passava la majoria de dies a casa d'ella perquè com mai estaven els seus pares...

GRUP: B
MODALITAT: PROSA
TÍTOL: MASCLISME
PSEUDÒNIM: CHARLOTTE

Però, un dia, la Martina es va preparar per anar de festa, i, quan va sortir al menjador va passar el pitjor. El Nil la va començar a cridar dient-li que on anava així que aquell dia ni de broma sortia que havia de passar la nit amb ell. Es va posar súper nerviós, i la Martina es va començar a preocupar. Ella li va dir que no sempre podia estar amb ell i que aquell dia tenia ganes de divertir-se amb les seves amigues. Llavors, va anar cap el pom per obrir la porta i anar-se'n quan, de sobte, el Nil es va aixecar del sofà, que era on estava assegut, i la va agafar del canell. La va mirar i li va dir. "tu d'aquí no surts". Ella li va dir que no li parlés així i que molt menys l'agafés d'aquella manera tan bèstia. Aleshores, ell la va insultar i la va tirar al terra. A la caiguda va xocar contra la punta de la taula. Va començar a sortir sang del seu cap. ES VA MORIR. Tot i que la família ho va denunciar, al Nil el van declarar NO CULPABLE i va seguir lliure.

Cada dia es violen centenars de noies a tot el món, prou ja no? No som objectes sexuals, que ens fan servir i després es desfan de nosaltres. NO, i són molts casos com el de la Martina. Però també n'hi ha de diferents.

Ja estic farta! les dones no som propietat dels homes, també tenim dret a viure la nostra vida i hem de tenir dret a decidir. Estic farta de sortir al carrer amb por a que em vingui un home i em violi. Ja prou! les noies som iguals que els homes.

A part d'això, volia demanar, si us plau, a totes les noies que estiguin llegint aquesta història que si algun dia els hi passa quelcom semblant a la història de la Martina, que no tinguin por a denunciar-ho i que ho facin a la primera que vegin comportaments estranys, perquè totes sempre ens donarem suport.

NO AL MASCLISME.